

OPISKELIJAN SUUSTA

Olen kotoisin vahvasti uskovasta, joskin seurakuntapassiivisesta perheestä. Rippikoulun jälkeen tutustuin itse omaan paikallisseurakuntaani Lempäälässä, ja sain siellä vahvan hengellisen kasvupohjan. Olen siis peruseurakunnan kasvatti. Lukion ensimmäisenä vuonna itselleni valkeni tulevaisuuden opintojeni suunta: teologia on suuri intohimoni!

STI:n kotisivuihin ja joihinkin artikkeleihin olin tutustunut jo yläasteella, kun oman rippileirini kesäteologi oli linkittänyt erään artikkelin seurakuntamme nuorisotyön keskustelupalstalle. Siten tiesin STI:stä jo ennen opintojeni alkua, ja hakeuduinkin sinne heti ensimmäisenä syksynä.

Ensimmäisenä vuonna kävin mahdollisuuksien mukaan enimmäkseen luennoilla. Ne ovat vahvistaneet kristityn ja teologin identiteettiäni ja antaneet itselleni hyviä rakennuspalikoita ja apuneuvoja teologiseen pohdintaan ja terveeseen kriittiseen ajatteluun. Samalla olen saanut vahvistusta käsitykselleni, että Raamatulle uskollinen teologia on mahdollista ja myös uskottavaa teologiaa sanan kaikessa merkityksessä.

Samaan aikaan STI paikkaa sitä reikää, jonka yliopisto jättää teologien opintoihin ajatellen hengellistä ulottuvuutta. Yliopisto ei nimittäin yksinkertaisesti valmista hengelliseen työhön. Toisin sanottuna vain yliopiston annilla tulee suru puseroon, jos löytää itsensä esimerkiksi keltanokkana liperit kaulassa. STI on siis myös se paikka, jossa olen saanut pohtia omaa hengellistä kutsumustani ja saanut koulutusta myös käytännön hengelliseen työhön. Nyt varusmiespalveluksen jälkeen, aloittaessani toista vuotta teologisessa, myös STI:n päivähartaudet, kahvikeskustelut ja ilmapiiri ovat tulleet tärkeämmiksi. STI tarjoaa paljon mahdollisuuksia ja tukee opintoja uskomattoman monin eri tavoin.

Tämän lukuvuoden jälkeen pyrin jatkamaan teologian opintojani Åbo Akademiassa, mikäli kielikoe menee läpi ja Luoja sen suo. STI tulee silloin olemaan se, jota jään Helsingistä suuresti kaipaamaan.

Topias Tanskanen, teol.yo